

K LESU ČELEM

Tomáš HONZ

MALÁ GALERIE OHRADA
13. července - 12. září 2022

www.nzm.cz

Národní zemědělské muzeum OHRADA
muzeum lesnictví, myslivosti a rybářství

Zřizovatelem muzea je Ministerstvo zemědělství.

Tomáš HONZ K LESU ČELEM

Tomáš Honz (*1989) studoval 2009 – 2015 Akademii výtvarných umění v Praze a to kresbu a grafiku v ateliéru Jiřího Lindovského (2009–2011), v ateliéru malby Zdeňka Berana (2012) a poté Michaela Rittsteina (2012–2015). Absolvoval také několik kurzů na The Art Department v USA a strávil jeden semestr na Taipei National University of Arts studiem čínské malby a kaligrafie.

Kreslení a malování bylo jeho nejoblíbenější činností od útlého dětství, kdy jej k malbě vedl jeho dědeček, talentovaný krajinář. Při studiu na pražské akademii se jeho sen naučit se malovat jako velcí malíři 19. století setkal s postmoderní současností. Plenér byl pro smích a klasická malby výstředností. Ovšem dnes již můžeme vidět i další malíře a grafiky nové generace, pro které je nezbytné setkání s realitou krajiny, lesa i města.

Sám vysvětluje svou filozofii práce v plenéru: „*Malba v plenéru je bezprostřední. Když jste venku a fouká vítr nebo prší, nebo je zima a třese se vám ruka mrazem, tak to všechno se do toho obrazu promítne. Venku reagujete na motiv prostřednictvím celého svého těla. To v ateliéru nejde, a když děláte podle fotky, tak už vůbec ne. Zajímají mne různé věci, nejde to lehce zobecnit. Většinou na mne něco dýchne a já pak vím, že to musím namalovat.*”

Snad to „prožívání“ plenéru, přístup k akci umělce fyzického prožitku při tvorbě, je dáno malováním s dědečkem na Vysočině i jeho zkušenostmi s životem v tchajwanských kláštrech, výukou čínské malby a kaligrafie i přístupem k životu.

A pokud má Tomáš Honz jmenovat své české vzory, pak uvádí Kavána, Preislera nebo Schikanedera, s nimiž má společná určitá tajemství, obsažená ve svých dílech, sytá a zahloubaná světla i nálady. Je průkopníkem českého současného pojetí krajináře, který vyzývá doby minulé a respektuje současnost.

A BUĎTE K LESU ČELEM...

Není náhodou, že v letošním 180 jubilejním roce našeho muzea přinášíme do naší Malé galerie Ohrada unikátní tvorbu malíře Tomáše Honze. Mezi jeho velká témata tvorby patří les a lesní krajiny.

Co vše znamená LES pro lidskou chásku antropocénu? Nejsou to jen důležité funkce produkční. Stále více mluvíme o roli estetiky lesa a lesního prostředí pro fyzické i duševní zdraví člověka. Estetickou roli lesů vnímali již staří lesmistři při vytváření kulís, okrajových sečí či ponechávání tzv. výstavků na mýtinách.

Krásu lesů do našich příbytků vnáší po staletí malíři. Jejich vnímání lesů je však většinou jiné, než to naše lesnické vidění. Ovšem tam, kde dojde k vzájemnému ovlivnění či dokonce spojení malířského talentu s lesnickým řemeslem, nese se zvláštní tón souhlasu a ztotožnění se s takovými díly v široké lesnické obci. Lesníci tyto umělce považují za „své“.

Vztah člověka k lesům a umění se vytváří od dětství. Měl jsem to štěstí, že jsem vyrůstal v lesnické rodině, obklopen obrazy, reprodukcemi a knihami s ilustracemi Františka Liebla, Jiřího Židlického, Stanislava Lolka a dalších našich mistrů.

Jmenovaní malíři byli i praktickými lesníky a měli zvěř a krajiny našich lesů, mýtin i palouků pod kůží, doslova prožité každodenním pobytem ve „svém revíru“ v každém ročním období. Proto jsou jejich výjevy a světlo v jejich obrazech tak oblíbené mezi lesníky, proto jsou pro nás všechny tak uvěřitelné.

Svým „odvážným“ a sveřepým přístupem je Tomáš Honz v současnosti zjevením, i když již není v tomto způsobu tvorby osamocen.

Je zastáncem malby v plenéru a jeho prožívání tvorby obrazu v každém počasí, včetně malování v noci, se velmi blíží „naším“ lesnickým malířům.

Vždy, když dětem i dospělým vyprávíme o českém lesnictví, narážíme na zásadní nevědomost o našem povolání. Většina veřejnosti si myslí, že naše lesy spravují myslivci. Jde o zmatení pojmů nebo je to jakási mentální starožitnost v podobě odlesku postav panských myslivců z pohádek a starých barvotisků?

Tomáš Honz svou dokonale uvěřitelnou tvorbou, která obsahuje kromě bravurní techniky mnohá nevyřčená tajemství lesů, stejně jako to uměli jemu podobní malíři předešlých generací, nám lesníkům pomáhá přibližovat veřejnosti krásy našich lesů a jejich existenci, která je podmíněna jednoduchou definicí: bez českých lesníků by nebylo českých lesů.

Věřím, že tato malá výstava není poslední Honzovou výstavou v našem muzeu. Jeho tvorba do muzea lesnictví, myslivosti a rybářství patří. Přeji všem návštěvníkům, ať se výstava líbí a zanechá stopu k zamyšlení. A buďte k lesu čelem. S přáním a tradičním pozdravem „Lesu zdar!“

Ing. Václav Kinský, kurátor výstavy